

Arrest

nr. 45 368 van 24 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen X
woonplaats:

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 april 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 januari 2010 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 19 januari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 8 maart 2010.

1.3. Op 23 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van Fatmir MALOSKI (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Diber, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. Sinds 1995 bent u lid van de Partij voor Democratische Welvaart (PPD). Tijdens de parlements- en presidentsverkiezingen van mei 2009 fraudeerde u bij de stembusgang. Samen met andere partijleden stopte u meerdere kiesbrieven in de stembus en vernielde u enkele stembussen aan de rechtbank van Diber. U sloeg eveneens mensen wanneer ze niet wilden stemmen. U had hiertoe de opdracht gekregen van uw lokale partijvoorzitter en deed hieraan mee in de hoop dat uw partij zou winnen en u later kon werken. U wordt sindsdien door de politie gezocht. U werd door de rechtbank opgeroepen om op 7 juli 2009 te verschijnen. U ging hierop niet in. Uit schrik veroordeeld te worden verliet u uiteindelijk Macedonië, richting Slovenië waar u een vijftal maanden verbleef alvorens u naar België trok waar u op 19 januari 2010 asiel vroeg. Uw vrouw M. (...) F. (...) en uw minderjarige zoon A. (...) bleven in Macedonië tot twee weken voor uw vertrek uit Slovenië. Ze vervoegden u in Slovenië vanwaar ze samen met u naar België trokken. Vanuit België onderhoudt u contact met uw partij die u liet weten dat u nog steeds gezocht wordt door de Macedonische autoriteiten. Zo vraagt de politie uw broer waar u bent. Uw broer zegt het niet te weten. U bent in het bezit van uw Macedonische identiteitskaart, uw huwelijksakte, een convocatie van de rechtbank van Diber volgens welke u op 7 juli 2009 als verdachte dient te verschijnen, een attest van de PPD dat uw activisme voor de partij staat en enkele Belgische medische attesten waaruit blijkt dat uw vrouw rugklachten heeft.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u voor uw komst naar België in januari 2010 probleemloos vijf maanden in Slovenië verbleef zonder er asiel aan te vragen of enig andere poging ondernomen te hebben om uw verblijf in dit land te legaliseren. Uw verklaring niet geïnteresseerd te zijn in een verblijf in Slovenië, kan niet weerhouden worden (CGVS, p.3-4 en p.11-12). Dergelijk handelen is niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk te relativeren.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat uw verklaringen niet bevestigd worden door de objectieve informatie waarover het Commissariaal-generaal beschikt. U verklaarde problemen gekend te hebben naar aanleiding van de presidents- en parlementsverkiezingen van mei 2009. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd blijkt echter dat er op 22 maart en 5 april 2009 (met bijkomende kiesrondes in enkele gemeentes op 19 april en 3 mei 2009) in Macedonië naast presidentsverkiezingen, lokale verkiezingen werden gehouden en géén parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen werden gevolgd door het PACE ad hoc comité (Parliamentary Assembly of the Council of Europe) dat concludeerde – in tegenstelling tot uw verklaringen betreffende fraude tijdens de stembusgang, het vernielen van stembussen en het slaan van mensen die niet wilden stemmen in aanwezigheid van (inter)nationale waarnemers (CGVS, p.7) – dat de verkiezingen volgens de meeste internationale standaarden verliepen. De campagnes waren rustig verlopen en er had geen geweld plaatsgevonden. Verder verklaarde u voor mei 2009 geen problemen gekend te hebben omdat er voordien geen verkiezingen waren geweest (CGVS, p.8). Uit dezelfde informatie blijkt echter dat er in juni 2008 parlementsverkiezingen werden gehouden in Macedonië en dat het deze verkiezingen waren die problematisch verliepen. Zo werd in gebieden met een etnisch Albanese meerderheid de vrije stembusgang door georganiseerd geweld verhinderd. U beweerde dat u, als gevolg van de misdrijven die u zou hebben begaan bij de verkiezingen van mei 2009, werd opgeroepen door de rechtbank van Diber. Ter staving van deze bewering legde u een convocatie van de rechtbank neer. Het is echter opmerkelijk dat u verklaarde dat uw broer de convocatie van de rechtbank van Diber pas in januari/februari 2010 zou gekregen hebben, terwijl deze convocatie dateert van 11 juni 2009 en u volgens deze convocatie op 7 juli 2009 voor de rechtbank dient te verschijnen (CGVS, p.11). Bovendien maakt de convocatie geen gewag van de reden waarom u wordt opgeroepen. Volgens artikel 176 (2) van de Macedonische Strafprocedurewet dient een convocatie van een rechtbank volgens welke iemand als beschuldigde wordt opgeroepen echter steeds te vermelden van welk misdrijf betrokkene beschuldigd wordt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Zelfs indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan de door u ingeroepen vluchtmotieven (quod non), kan er tot slot worden opgemerkt dat, moest u in Macedonië daadwerkelijk vervolgd worden door de autoriteiten omwille van strafbare feiten die u pleegde om de uitslag van de verkiezingen te beïnvloeden, dergelijke strafvervolging geenszins gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie van Genève noch met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het behoort immers tot de soevereiniteit van de nationale staten om op de treden bij inbreuken op haar wetgeving.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en huwelijk staan niet ter discussie. Het attest van uw partij bevestigt enkel uw lidmaatschap tot deze partij. Wat betreft de rugproblemen van uw vrouw, zoals gestaafd met Belgische medische attesten, dient opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing ten aanzien Fatima MALOSKA (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese uit Skopje, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. U bent gehuwd met M. (...) F. (...). Uw man is lid van een politieke partij, maar u weet niet de welke. U heeft het land verlaten omdat uw man na de laatste verkiezingen – die u niet nader in tijd kan plaatsen – in Macedonië problemen kende. U weet niet precies welke problemen hij kende, maar de politie kwam thuis naar hem vragen en zei dat het was omwille van zijn politieke activiteiten. Tevens kwamen er brieven van de rechtbank voor uw man toe, maar u weigerde deze te ontvangen. Uiteindelijk verliet uw man Macedonië, richting Slovenië waar hij vijf maanden bleef alvorens naar België verder te reizen. De laatste twee weken van zijn verblijf in Slovenië vervoegde u hem vanwaar jullie samen naar België trokken en er op 19 januari 2010 asiel vroegen. U bent in het bezit van uw identiteitskaart en enkele Belgische medische attesten volgens welke u problemen aan uw rug heeft. Voor deze problemen ging u in Macedonië naar een arts. De dokter kon niet vaststellen welke rugproblemen u had en de medicijnen die u nam waren ontoereikend.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw gezondheidsproblemen, zoals gestaafd door uw medische attesten, dient vastgesteld te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in Macedonië geen problemen kende om toegang te krijgen tot medische voorzieningen (CGVS, p.5-6). Dat u soms lang moest wachten bij de dokter omdat er veel patiënten in de wachtzaal zaten en dat uw medicijnen ontoereikend waren, is geenszins gelijk te schakelen met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor het overige blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven die welke door uw man M. (...) F. (...) werden aangehaald. In het kader van de asielaanvraag van uw man werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u voor uw komst naar België in januari 2010 probleemloos vijf maanden in Slovenië verbleef zonder er asiel aan te vragen of enig andere poging ondernomen te hebben om uw verblijf in dit land te legaliseren. Uw verklaring niet geïnteresseerd te zijn in een verblijf in Slovenië, kan niet weerhouden worden (CGVS, p.3-4 en p.11-12). Dergelijk handelen is niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk te relativeren.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat uw verklaringen niet bevestigd worden door de objectieve informatie waarover het Commissariaal-generaal beschikt. U verklaarde problemen gekend te hebben naar aanleiding van de presidents- en parlementsverkiezingen van mei 2009. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd blijkt echter dat er op 22 maart en 5 april 2009 (met bijkomende kiesrondes in enkele gemeentes op 19 april en 3 mei 2009) in Macedonië naast presidentsverkiezingen, lokale verkiezingen werden gehouden en géén parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen werden gevolgd door het PACE ad hoc comité (Parliamentary Assembly of the Council of Europe) dat concludeerde – in tegenstelling tot uw verklaringen betreffende fraude tijdens de stembusgang, het vernielen van stembussen en het slaan van mensen die niet wilden stemmen in aanwezigheid van (inter)nationale waarnemers (CGVS, p.7) – dat de verkiezingen volgens de meeste internationale standaarden verliepen. De campagnes waren rustig verlopen en er had geen geweld plaatsgevonden. Verder verklaarde u voor mei 2009 geen problemen gekend te hebben omdat er voordien geen verkiezingen waren geweest (CGVS, p.8). Uit dezelfde informatie blijkt echter dat er in juni 2008 parlementsverkiezingen werden gehouden in Macedonië en dat het deze verkiezingen waren die problematisch verliepen. Zo werd in gebieden met een etnisch Albanese meerderheid de vrije stembusgang door georganiseerd geweld verhinderd. U beweerde dat u, als gevolg van de misdrijven die u zou hebben begaan bij de verkiezingen van mei 2009, werd opgeroepen door de rechtbank van Diber. Ter staving van deze bewering legde u een convocatie van de rechtbank neer. Het is echter opmerkelijk dat u verklaarde dat uw broer de convocatie van de rechtbank van Diber pas in januari/februari 2010 zou gekregen hebben, terwijl deze convocatie dateert van 11 juni 2009 en u volgens deze convocatie op 7 juli 2009 voor de rechtbank dient te verschijnen (CGVS, p.11). Bovendien maakt de convocatie geen gewag van de reden waarom u wordt opgeroepen. Volgens artikel 176 (2) van de Macedonische Strafprocedurewet dient een convocatie van een rechtbank volgens welke iemand als beschuldigde wordt opgeroepen echter steeds te vermelden van welk misdrijf betrokkene beschuldigd wordt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Zelfs indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan de door u ingeroepen vluchtmotieven (quod non), kan er tot slot worden opgemerkt dat, moest u in Macedonië daadwerkelijk vervolgd worden door de autoriteiten omwille van strafbare feiten die u pleegde om de uitslag van de verkiezingen te beïnvloeden, dergelijke strafvervolging geenszins gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie van Genève noch met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het behoort immers tot de soevereiniteit van de nationale staten om op de treden bij inbreuken op haar wetgeving.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en huwelijk staan niet ter discussie. Het attest van uw partij bevestigt enkel uw lidmaatschap tot deze partij. Hoewel uw partij op de hoogte is van uw problemen, is het merkwaardig dat dit attest hiervan geen enkel gewag maakt (CGVS, p.11). Wat betreft de rugproblemen van uw vrouw, zoals gestaafd met Belgische medische attesten, dient opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar uw identiteit niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel ondernemen verzoekers een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, met name wat betreft hun verblijf in Slovenië, de verklaringen van verzoeker omtrent de presidents- en lokale verkiezingen en de hiermee gepaard gaande onrusten, niettegenstaande de opvolging van de verkiezingen door PACE, de neergelegde convocaties in hoofde van verzoeker, en het strafrechtelijke karakter van hun asielfeiten.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan wel degelijk in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut. Zij bekritiseren het economisch beleid van de huidige regeringsleiders, wat volgens hen ertoe leidt dat hun levenskwaliteit achteruit gaat en ze amper over basisbehoeften beschikken. Verzoeker poneert dat deze armoede hem ertoe gedwongen heeft te frauderen bij de stembusgang.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, voeren verzoekers aan het slachtoffer te zijn van het neo-liberale beleid van de etnische Macedonische overheid waarbij kapitalisme, racisme en discriminatie hand in hand gaan, waardoor zij bij terugkeer een reëel risico zullen lopen op ernstige lichamelijke en psychologische schade wegens gebrek aan voldoende levensmiddelen.

2.4. Uit de verklaringen blijkt dat verzoeker Macedonië verlaten heeft uit angst veroordeeld te worden voor zijn aandeel bij fraude bij de stembusgang van mei 2009 en het slaan van mensen die weigerden te stemmen. Verzoeker vluchtte naar Slovenië waar hij een vijftal maanden verbleef. Twee weken voor zijn vertrek uit Slovenië vervoegden verzoekster en haar zoon, die tot dan in Macedonië verbleven, verzoeker in Slovenië. Ze reisden samen door naar België.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker verworpen omdat (i) hij voor zijn komst naar België probleemloos vijf maanden in Slovenië verbleef zonder er asiel aan te vragen of enige andere poging te hebben ondernomen om er zijn verblijf te legaliseren, hetgeen de ernst van zijn beweerde asielfeiten relativeert, (ii) zijn geloofwaardigheid ondermijnd wordt door het feit dat zijn verklaringen omtrent de verkiezingen niet stroken met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, (iii) het opmerkelijk is dat zijn broer de convocaties van de rechtbank van Diber pas in januari/februari 2010 zou gekregen hebben terwijl deze convocaties dateren van 11 juni 2009 en hij volgens deze convocaties op 7 juli 2009 diende te verschijnen, (iv) de convocaties ook geen gewag maakt van de reden waarom hij wordt opgeroepen, hetgeen nochtans volgens artikel 176 (2) van de Macedonische Strafprocedurewet is opgelegd, en hierdoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, (v) hoe dan ook de voorgehouden strafvervolgning niet kan gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, en (vi) de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Blijkens de bestreden beslissing van verzoekster wordt haar asielaanvraag verworpen omdat (i) haar medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève en uit haar verklaringen blijkt dat zij in Macedonië geen problemen kende om toegang te krijgen tot medische zorgen, (ii) zij haar asielaanvraag baseert op de motieven die door haar echtgenoot werden aangehaald en in zijn hoofde een weigeringsbeslissing werd genomen waardoor derhalve evenmin in haar hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en (iii) haar identiteitskaart niet van die aard is om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

2.6. Waar verzoekers opmerken dat het Commissariaat-generaal geen enkele moeite doet om argumenten te vinden die het verhaal van verzoekers kunnen bevestigen, wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchtelingen zelf en het daarentegen de taak van de asielzoekers zelf is om de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvragen aan te reiken.

Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. In de mate dat verzoeker betoogt dat hij bijna ongeletterd is en bijna geen studie heeft aangevat, hij er niet van op de hoogte was dat er in Slovenië zoiets bestond als asiel en dat hij ook om historische redenen geen asielaanvraag indiende in Slovenië omdat hij geen bescherming wenst van een volk die de socialistische verzorgingsstaat heeft weggevaagd en waardoor Macedonië begin 2000 een oorlog heeft meegemaakt, merkt de Raad op dat dit betoog niet ernstig is. Niet alleen blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij wel degelijk acht jaar lager onderwijs heeft genoten (DVZ, vragenlijst, p. 1), uit zijn verklaringen blijkt tevens dat hij wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om in Slovenië asiel aan te vragen (*"In Slovenië AA gevraagd? Neen. Waarom niet? Ik wachtte op mijn vrouw. Maar waarom geen asiel gevraagd? Gewoon niet, omdat mijn vrouw niet bij mij was. Maar die laatste twee weken toch wel? Ik wou daar geen asiel vragen, dacht dat het beter was in België."* (CGVS, gehoor verzoeker, p. 3)). Voorts kan de Raad enkel vaststellen dat de Commissaris-generaal bezwaarlijk historisch inzicht kan verweten worden vermits verzoeker zelf koos, niettegenstaande "het verleden", om naar Slovenië te vluchten en aldaar een vijftal maanden te verblijven bij een vriend. Vermits van een asielzoeker redelijkerwijs kan verwacht worden dat, indien hij nood heeft aan internationale bescherming, hij dit dan ook bij de eerste gelegenheid doet, is de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht van oordeel dat *"Dergelijk handelen (...) niet in overeenstemming (is) te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en (...) ertoe (noopt) de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk te relativeren"*.

2.8. De Raad stelt vast dat de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten verder wordt ondermijnd door de vaststelling dat de verklaringen van verzoeker over de aard van de verkiezingen van 2009 en de onrusten die hiermee gepaard zouden zijn gegaan, niet stroken met de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (administratief dossier, stuk 16). Ter weerlegging van deze incoherenties, stelt verzoeker formeel te zijn en vast te houden aan zijn verklaring dat hij 'lokale verkiezingen' heeft vermeld (in plaats van parlementaire verkiezingen), en dat de tolk slordig getolkt heeft, het hen moeite kostte om de tolk, die afkomstig is uit een andere streek dan die van verzoekers, te verstaan, het algemeen geweten is dat er bij vertalingen veel fouten worden gemaakt en dat er ook met spraakverwarring rekening dient gehouden te worden. Deze door verzoekers voorgehouden tolkproblemen kunnen echter niet dienstig worden aangevoerd aangezien bij aanvang van het gehoor aan verzoekers werd gevraagd of zij de tolk begrepen en dat hen werd gemeld dat zij eventuele problemen met de tolk dienden aan te geven. Vermits zij tijdens het gehoor geen opmerkingen maakten over de tolk kan aan de bewering, dat het hen moeite kostte om hem te verstaan, geen geloof worden gehecht. Zo bij vertalingen inderdaad fouten kunnen gebeuren, wijst de Raad erop dat verzoekers dit in casu niet aannemelijk maken omdat het woord 'parlementsverkiezingen' tijdens het gehoor herhaaldelijk werd gebruikt. Indien de tolk verkeerdelijk 'lokale verkiezingen' als 'parlementaire verkiezingen' zou vertaald hebben, zou deze foute vertaling zeker aan het licht gekomen zijn tijdens het geheel van vragen over de verkiezingen: *"Wanneer waren de laatste verkiezingen in Macedonië? In mei 2009. Wat voor verkiezingen waren dat? Parlementsverkiezingen en presidentsverkiezingen. Wie heeft de parlementsverkiezingen gewonnen? VMRO en BDI. Mijn partij had drie vertegenwoordigers die in het parlement konden gaan. D. (...) M. (...) was er 1 van, die ging niet. Maar die twee anderen zijn nu vertegenwoordigers in het parlement? Ja: N. (...) Z. (...) en A. ... V. (...)"* (CGVS, gehoor verzoeker, p. 8).

Verder betwist verzoeker dat de verkiezingen van 2009 rustig zouden zijn verlopen en stelt hij de vraag of de PACE-medewerkers wel alles gezien hebben aangezien het dorp van verzoekers niet al te groot is en het niet aan de grote klok wordt gehangen indien er gefraudeerd wordt. Verzoeker verwijst in dit verband naar de oproeping die hij zou hebben ontvangen. Verzoeker gaat er hier aan voorbij dat hij tijdens het gehoor verklaarde dat ook in zijn dorp het verloop van de verkiezingen werd gevolgd door, onder andere, buitenlandse waarnemers (CGVS, gehoor, p. 7). De vaststelling dat verzoeker beweerde meerdere stembrieven ingediend te hebben, twee stembussen kapot gemaakt te hebben en mensen "gesleurd" te hebben om te gaan stemmen (CGVS, gehoor verzoeker, p. 7-9), terwijl uit het document 'Subject Related Briefing, Macedonië, algemene achtergrondinformatie, 15 maart 2010, p. 25' blijkt dat de verkiezingen volgens de meeste internationale standaarden verlopen waren en de campagne rustig verlopen was zonder geweld, ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Uit de reeds besproken elementen blijkt dat verzoekers relaas ernstig op de helling wordt gezet omdat hij spreekt over de parlementsverkiezingen in plaats van de lokale verkiezingen en hij beweert, in tegenstelling tot de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat er fraude werd gepleegd tijdens deze verkiezingen van 2009. Ter staving van zijn bewering dat hij wordt vervolgd voor deelname aan de fraude legt verzoeker een convocatie neer, waaraan de Raad, in navolging van de Commissaris-generaal, geen enkele bewijswaarde kan toekennen, nu verzoekers broer het document pas in januari/februari 2010 zou gekregen hebben terwijl de convocatie dateert van 11 juni 2009 en hij volgens de convocatie op 7 juli 2009 diende te verschijnen voor de rechtbank, en de convocatie geen melding maakt van de reden waarom hij wordt opgeroepen ofschoon volgens artikel 176 (2) van de Macedonische Strafprocedurewet een convocatie van een rechtbank steeds dient te vermelden van welk misdrijf de betrokkene wordt beschuldigd. De Raad benadrukt daarenboven dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen.

Waar verzoeker de Commissaris-generaal ervan beschuldigt de convocatie niet goed bekeken te hebben aangezien het document van de politie afkomstig is, die niet verplicht is het misdrijf te vermelden, en niet van de rechtbank, stelt de Raad vast dat de beschuldiging feitelijke grondslag mist aangezien uit het administratief dossier blijkt dat de neergelegde convocatie wel degelijk werd vertaald en uit deze vertaling vastgesteld kan worden dat het document werd opgesteld door de rechtbank van eerste aanleg in Diber en dat er geen vermelding wordt gemaakt van het misdrijf waarvan verzoeker wordt beschuldigd (administratief dossier, stuk 15, inventaris nr. 4). Dat de Commissaris-generaal onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan, kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd.

2.9. Hoe dan ook, om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Voor zover nog enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas wijst de Raad erop dat de beschuldiging naar aanleiding van fraude en het bedreigen van mensen tijdens de verkiezingen gemeenrechtelijk van aard is en buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie valt. Uit niets blijkt bovendien dat verzoeker omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie opgenomen redenen geen eerlijk proces zou krijgen of dat hij omwille van één van deze redenen een disproportionele bestraffing riskeert. Dat hij omwille van economische motieven gedwongen werd te frauderen wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.11. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoekers aanvoeren dat *“zij inderdaad een reëel risico zullen lopen op ernstige lichamelijke en psychologische schade wegens gebrek aan voldoende levensmiddelen”* en er in hun hoofde wel degelijk *“een ernstige bedreiging van hun leven of de persoon van een burger als gevolg van het neo liberale beleid van de overheid (bestaat)”*, stelt de Raad vast dat verzoekers zich beperken tot het uiten van blote beweringen. Voor zover verzoekers zich hierbij ook beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van hun asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van bovenstaand onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas en zij – voor zover enig geloof kan gehecht worden aan verzoekers relaas – ook niet hebben aangetoond dat ingeval verzoeker zou moeten verschijnen voor de rechtbank wegens verkiezingsfraude hij niet zou kunnen rekenen op een eerlijk proces of dat hij het risico loopt slachtoffer te worden van een disproportionele straf. Bijgevolg kunnen verzoekers zich niet baseren op de elementen die aan de basis van hun relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.12. Waar verzoekers aanvoeren dat de Commissaris-generaal in persoon in de media gesteld heeft dat de zaken van Macedoniërs bij voorbaat als ongegrond zullen worden beschouwd en dat deze een versnelde procedure mogen verwachten wijst de Raad erop dat de asielaanvragen van verzoekers individueel werden onderzocht, en derhalve niet bij voorbaat als ongegrond werden beschouwd, en een

versnelde procedure nog geen aanwijzing is dat de asielaanvragen niet zorgvuldig werden behandeld. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst en op alle dienstige stukken en op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers er niet in slagen een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS